

noget — at Balmenighedernes Præster her-
 efter ikke vilde kunne faae frivillige Bidrag.
 Det undrede mig noget, at han kunde staa i
 denne Formening, saameget mere som der jo
 kun er Tale om, at der fra Sognene skal ind-
 flyde Bidrag i Statskassen, og Statskassen
 følgelig igjen yde Præsterne deres Lønning.
 For det Andet har jo ogsaa det ærede Med-
 lem for Svendborg Amts 3die Valgkreds
 gjort opmærksom paa, at om Balmenigheder
 er der jo slet ikke Tale her. Skulde det være
 Tilfældet, at Balmenighedernes Præster her-
 efter ikke kunde lønnes med frivillige Bi-
 drag, skulde jeg være den Sidste til at
 stemme for § 16, saaledes som den foreligger.
 Men jeg har den Opfattelse, at Balmenighe-
 derne ere uberørte af denne Bestemmelse. Den
 høitærede Minister maledede os et meget smukt
 Billede af Forholdet mellem Præst og Menig-
 hed, og hvorledes Menigheden gjerne vilde give
 sin Paaskjønnelse tilkjende ved Gaver, naar
 Præsten havde holdt en smuk Eigtale, Brude-
 vielse osv. Man kunde ogsaa male et andet
 Billede, som maasse svarer mere til Virkelig-
 heden, det er et Billede omtrent som saa: Vi
 vide Alle, at Præsterne lønnes for Eigtaler,
 vi vide ogsaa, at flere have Lærter derfor.
 Saaledes har jeg hørt, at en Præst, da en
 Enke lod ham 5 Rd., har sagt, at det var
 sandt for Herren godt, men han havde ventet
 10 Rd. Dette er nu forøvrigt ikke Noget, jeg skal
 opholde mig ved, men hvad jeg vil sige, er
 dette, at i Grunden er det for svær en Lov for
 de Fattige. Vi, som have været med til at
 stille Forslag om, at Betalingen skulde bortfalde
 for Eigtaler, Brudevielser og Sligt, have —
 det er idelmindste Tilfældet for mit Bedkom-
 mende — gjort det af Hensyn til, at der
 kunde ligge noget Svært for den Fattige i, at
 man lod Bidraget, frivilligt eller tvungent,
 vedblive at tilflyde Præsten, thi skete dette,
 vilde Følgen deraf blive, at Præstens Bidnes-
 byrd ikke blev aldeles frit. Der har endogsaa
 i Kirkekommissionen været Tale om at forbyde
 Eigtale. Jeg vil imidlertid ikke være med til
 at gaa saa vidt. Det, der for mig er Hoved-
 sagen, er at Præstens Bidnesbyrd bliver et
 aldeles frit Bidnesbyrd, men jeg paastaar, at
 det bliver ikke et aldeles frit Bidnesbyrd, naar

man vedtigholder, om end kun indirekte, et
 Slags Lønning derfor. Paa de mange Ste-
 der, hvor Forholdet mellem Præst og Menig-
 hed ikke er saa smukt, som den høitærede Mi-
 nister udmalede det, vil Følgen da blive den,
 at de Fattige enten trykkede af Omstændighe-
 derne vilde ønske en Eigtale og saa give Præ-
 sten Noget for den eller, hvad der ganske vist
 ingen Ulykke er, ville komme til at savne Eigtalen.
 Men det er netop for at faae et al-
 deles frit Bidnesbyrd, at vi have udelukket de
 frivillige Gaver, og jeg tror, at det fra dette
 Standpunkt kan begrundes saa meget bedre,
 som det viser sig, at Forholdet mellem Præst
 og Menighed, om det end paa sine Steder er
 godt, dog langtfra er det overalt.

S. C. D. Müller: Jeg tager nær-
 mest Ordet for at slutte mig til det Forslag,
 der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus
 Amts 1ste Valgkreds (Winther) under Nr. 2,
 thi jeg kan ikke være enig med den høitærede
 Minister i, at denne Sag er tilstrækkelig ord-
 net. Gancke vist eksisterer der et stort Antal
 Lovbestemmelser om det Offer, som Sædegaard-
 eierne skulle yde, men det er kun en Række af
 Reskripter, hvortil der er en meget stærk Bakken,
 idet de nemlig undertiden gjøre gjældende, at
 kun Giere af Sædegaarde skulle udrede det sæd-
 vanlige Offer, sædvanligt 4, mindst 2 Rd. ved
 hver Høitid, medens de til anden Tid gjøre
 gjældende, at enhver Beboer af Sædegaarde,
 Leier eller Forpagter, skal udrede disse sæd-
 vanligt 4, mindst 2 Rd. ved hver Høitid.
 Det er et meget betydeligt Bidrag, der her er
 Tale om, naar man tager det for hele Landet,
 og der er ingen Grund til, fordi man hæver
 den øvrige Offerpligt, da ogsaa at hæve dette
 Bidrag, som er sat istedetfor en reel Afgifts-
 pligt. Dertil kommer, at der i dette Offer
 fra Sædegaardene undertiden skjuler sig et
 ligefremt Tiendebidrag, idet der ofte er blevet
 paalagt Sædegaarde, som have inddraget
 Bondejord og have ønsket at frigjøre denne
 for Tiende, et Offer desuden af 12—14
 Rd.; dette er slet endogsaa ind i dette Aarhus-
 drede, og i saadanne Tilfælde forekommer det
 mig rigtignot uberettiget, om denne Offerpligt
 skulde bortfalde, fordi man gaar ind paa at